

d [p.p. aparegut; - ind. pr. 1 apa-
rec; - subj. pr. aparegui, etc.; im-
 perf. aparegués, etc.]

mitjantant una part o parés
 | Tancar (algi) entre parés
apareixement m. Aparició
aparèixer v. intr. Mostrar-se de
 cop una cosa a la vista. Del camí
ens va aparèixer una guineu
 | Mostrar-se, esp. un esperit o cosa
 de l'altre món sota forma vi-
 sible (sovint pron.). Jesús apa-
regué o s'aparegué als apòstols.
Se li va aparèixer el dimoni
 || Probar-se una cosa que es do-
 nava com a perduda. Ja saps
que ha aparegut el teu amic?